

Inhoud : etentje logopedisten opnieuw in het verweer articulatiestoornissen bij kleuters
infoavond 'omgaan met hooggevoelige kinderen'

Etentje

Op 7 februari genieten we met bijna alle teamleden van een wat uitgesteld Nieuwjaarsententje. Bij een lekkere maaltijd in een gezellig restaurant, even weg van de werkvloer, samen een avondje uitgebreid bijpraten. Altijd fijn, zeker als koning winter zich buiten nog even heel stevig roert!

Alweer in het defensief

Wat hebben zelfstandig werkende logopedisten toch dat enkele aanverwante beroepsgroepen hen zowat beurtelings en bijna permanent tot kop van jut blijven maken?
Ligt dit louter aan de logopedisten zelf? Of is dit 'normaal' en zijn wij op dit vlak gewoon hypergevoelig?

*Zijn wij ondertussen met teveel en bedreigen wij die andere beroepsgroepen en de RIZIV- financiën?
Misleiden en bedriegen wij echt zoveel ouders en leerlingen en dus ook onszelf?
Zijn de meeste logopedisten werkelijk vooral geïnteresseerd in snel geldgewin?
Is het niveau van de afgestudeerden ook in onze richting de laatste jaren sterk gedaald?
Wegen wij als beroepsgroep maatschappelijk veel te licht en delen wij daarom als zwakke broertje (in het geval van logopedisten, 97% vrouwen, vooral als 'zwakke zusje'), zo makkelijk en vlug in de klappen?*

Persoonlijk hebben wij nochtans de indruk dat alle leden van ons team dit beroep uitoefenen met een grote persoonlijke inzet, met een zeer verregaande soepelheid, respect voor aanverwante beroepsgroepen en met een behoorlijk grote dosis maatschappelijk verantwoordelijkheidsgevoel. Misschien is dit wel de reden waarom het niet onze dienst op zich is, maar de beroepsgroep van zelfstandige logopedisten in het algemeen, die constant wel ergens onder vuur lijkt te liggen. Toch veroorzaakt het permanent in de vuurlinie liggen van ons beroep door verschillende grotere partijen en de machteloosheid die wij daarbij ervaren, ook bij onze teamleden heel regelmatig een stevige domper op onze arbeidsvreugde en op ons gevoel van beroepsfierheid en welbehagen.

'Wat is er nu weer aan de hand?' hoor ik u vragen. Wel, wat denk je van de volgende stelling?
"Steeds meer leerlingen met dyslexie volgen vaak twee jaar logopedie maar dit is niet efficiënt!"
Binnen onderwijspublicaties wordt deze stelling steeds vaker geponeerd (Klasse; Prof. Dr. Van den Broeck; Annie Cooreman van Eureka-onderwijs, ...) en door de ziekteverzekering gretig geslikt. Gelukkig lezen we af en toe toch ook nog wat nuanceringen achteraf. Uiteraard willen/moeten wij hierbij heel wat toelichten, want wij voelen ons alweer(!) een beetje bedreigd en onjuist bejegend.
Twee vaststellingen die de stelling dat logopedie niet zou helpen bij leerlingen met dyslexie wat toelichten en nuanceren :

1. Het onderwijs is in de voorbije jaren steeds meer **zelf** gaan instaan voor de begeleiding van dyslectische leerlingen, iets waar wij op zich geen probleem mee hebben, als het maar degelijk gebeurt. Daardoor krijgen wij binnen onze dienst vooral de zware, of meer complexe vormen van dyslexie doorverwezen voor logopedische hulp. Daarbij gebeurt dit meestal ook nog erg laattijdig.

2. Het RIZIV heeft het aantal therapiebeurten dat in aanmerking komt voor terugbetaling bij dyslexie, enkele jaren terug **gehalveerd** tot maximaal 96 uur, verspreid over een maximale periode van twee jaar. In de praktijk blijkt dat heel wat leerlingen na twee jaar veel minder dan 96 uur therapie gekregen hebben wegens o.a. ziekte, vakantie, praktische problemen met vervoer, sportevenementen,...

Het RIZIV nam deze beslissing als een pure besparingsmaatregel op grond van de te sterk toegenomen vraag naar terugbetaling van logopedische therapie bij dyslexie en de daarbij horende snel stijgende kosten, en helemaal niet op enige inhoudelijke basis of ernst van de problematiek.

Onder deze omstandigheden gaan beweren dat logopedie onvoldoende helpt lijkt ons niet echt eerlijk.

Maar meer nog, **zelfs met deze extra moeilijkheden en beperkingen blijkt logopedische therapie voor heel veel leerlingen en hun ouders zeer nuttig en zinvol!**

Uiteraard bieden wij als logopedist ook binnen onze dienst niet de oplossing voor dyslexie.

Met dyslexie word je geboren en ga je helaas ook dood. En sommige vormen van dyslexie zijn nu eenmaal heel ernstig en hardnekkig.

Wij leveren binnen onze dienst samen met ouders, leerkrachten en schoolbegeleiders, en soms ook met ondersteuning van compenserende technologische hulpmiddelen, een belangrijke bijdrage tot een correcte diagnose, ruime informatie over dyslexie, een beter inzicht in de lees- en spellingprocessen, extra individueel inoefenen van de meestal zeer hardnekkige problemen op een leuke, positieve wijze en wij leren dyslectische leerlingen en hun ouders omgaan met gevolgen van dyslexie door geruststellen en bemoedigen.

Wij ervaren hierbij hoofdzakelijk positieve reacties van alle betrokkenen, in hoofdzaak van de leerlingen met dyslexie en van hun ouders. Dit geeft ons moed en voldoening.

Zijn wij met ons team dan niet meer representatief en doen vele collega's het anders en veel minder positief? Hoe dan ook, wij geloven niet dat dit laatste een algemene regel zou zijn.

Bij deze misschien een oproep aan alle ouders en leerlingen die de logopedische hulp bij dyslexie als positief ervaren of ervaren hebben, om even in de pen of achter hun toetsenbord te kruipen.

Logopedisten kunnen uw steuntje in de rug zeer goed gebruiken!

Articulatiestoornissen: wat toelichting en criteria voor logopedisch onderzoek bij kleuters.

Ongeveer 75% van de kinderen van 4.6 tot 5 jaar spreekt alle klanken goed uit. Bij kinderen van 5-6 jaar is dit reeds 90%.

De meest voorkomende articulatiefouten zijn het niet of foutief uitspreken van de klanken s, z en r, verwarring tussen t en k, verwarring stemhebbend- stemloos, waarbij de B klinkt als P, de D als T, de Z als S en de V als F ('Sij heeft haar foet pijn getaan'), en het weglaten van een medeklinker in medeklinkerverbindingen, zoals *boem* in plaats van *bloem*.

Articulatiestoornissen kunnen geïsoleerd voorkomen maar ook als onderdeel van een globale taalachterstand, een foutief slikgedrag of meer complexe taalproblemen als dysfasie of dyspraxie.

Vanaf een tweede kleuterklas is het altijd zinvol om kinderen met een vermoeden van uitspraakproblemen door te verwijzen naar een logopedist.

Die gaat vooreerst na of er in de voorgeschiedenis van het kind elementen zijn die de uitspraakproblemen mee kunnen veroorzaken of in stand houden, zoals ziekte of gehoorproblemen of bijzondere sociale of psychologische omstandigheden.

Een grondig logopedisch onderzoek bepaalt de verder te volgen strategie.

Soms volstaat passief afwachten of kunnen gerichte tips voor thuis of op school volstaan voor een positieve evolutie. Soms is uitgebreider onderzoek en logopedische therapie wenselijk.

Besluit: vanaf 3,6- 4 jaar is doorverwijzen voor uitspraakproblemen steeds zinvol.

Vanaf ongeveer 5 jaar kunnen al heel wat uitspraakproblemen logopedisch behandeld worden.

Ook op latere leeftijd blijft dit uiteraard mogelijk. Na 9 jaar wordt het meestal toch heel wat moeilijker.

Infoavond 'Omgaan met hooggevoelige kinderen' te Torhout op dinsdag 27-03-2012

Provincie West-Vlaanderen Scholengroep Sint-Rembert - Bruggestraat 23 - 8820 - Torhout - Van 19:30 tot 22:00. Interactieve lezing over wat hooggevoeligheid inhoudt en hoe je er mee omgaat bij kinderen. Voor iedereen die op één of andere manier in de opvoeding van kinderen betrokken is.

Ruimschoots gelegenheid tot vraagstelling.

Doelgroep: basis- en secundair onderwijs. Inschrijvingen via didier.lingier@sint.rembert.be. Organisatie : HSP Vlaanderen.

Iemand die hooggevoelig is (**High Sensitive Person**) is veel gevoeliger voor indrukken en prikkels van de buitenwereld dan gemiddeld. Dit kan gaan om waarnemen van bijvoorbeeld subtiele nuances in lichaamstaal, stemmingen van anderen, licht, geuren en/of geluiden. Daardoor raakt een 'HSP-er' sneller overprikkeld. HSP is **geen ziekte** maar een combinatie van persoonlijkheidskenmerken en komt zeer frequent voor.

Wenst u de mailversie van onze maandelijkse nieuwsbrief niet langer te ontvangen, mail dan naar pittery@evonet.be

Interesse in vorige exemplaren? U vindt deze terug op www.dienstvoorlogopedie.be, nieuwsbrief, archief.

Kent u collega's, vrienden, familieleden,... die mogelijks ook in onze nieuwsbrief geïnteresseerd zijn? Bezorg ons hun e-mailadres en wij sturen hen enkele exemplaren met wat toelichting en uw aanbeveling, waarna zij kunnen kiezen om zich in te schrijven.